

DE BEROEPSINRICHTING IN DE ZEEVISSCHERIJ EN DEN VISCHHANDEL.

Door K. DEZUTTERE,
Secretaris van den Hoogen Raad der Zeevisscherij.

Sedert den oorlog en onder den druk van gebeurtenissen, die een volledigen omkeer in ons economisch leven teweeg gebracht hebben, is een krachtige beweging ontstaan naar inrichting en ordening der beroepsbelangen. Dit is ook waar wat de visscherij betreft. Voordien vond hare gemeenschappelijke welvaart, weliswaar, ondersteuning in eene afdeling der handelskamer van Oostende, doch de invloed en werking ervan waren uiteraard plaatselijk en beperkt. Thans heeft de veelvuldigheid van steeds ingewikkelde behoeften en betrekkingen met de openbare machten een stel van organismen tot stand gebracht, die voor de verdediging der beroepsstrevingen in het gelid staan. Stippen wij aan, op gevaar af er enkelen te vergeten, de « Union des Armateurs » van Oostende, de Oostendsche Vereeniging der Motor-reeders, die der Motorreeders van Zeebrugge-Heyst; de Vereeniging der Klein Motorreeders « Hand in Hand », met hare vertakkingen in verscheidene kusthavens.

Op vischhandelsgebied, is de drang naar regeling van het beroepsleven even krachtdadig. In de volgorde van hun ontstaan, noemen wij de Vereeniging der Vischverzenders van Oostende, De Bond der Oostendsche Vischhandelaars, de Vischhandelsvereenigingen der factors-invoerders van visch te Brussel en Antwerpen, aangesloten bij een Syndicale Kamer de Vereenigingen van Vischhandelaren derzelfde steden en van Gent, enz. In de laatste tijden, werd zelfs het gezamenlijk optreden waargenomen van de vischconservenfabriekanten en mosselhandelaren.

Het is een bonte schakeering, een indrukwekkend verschijnsel, dat zonderling afsteekt met de individualistische faam, die de visscherijmiddens van oudsher genieten.

Doch hoe verassend dit ook zij, de beroepsbedrijvigheid der Belgische visscherij en handel staat tamelijk beneden die in de nabuurlanden ontwikkeld. In Engeland, vinden wij niet alleen ontelbare kringen van reeders, vischverzenders, vischwinkeliers, maar ook dat deze inrichtingen, naar hunne specifieke doeleinden, in verbonden ingedeeld zijn : **The British**

Trawlers Federation; The Federation of Whole Sale Fish Merchants; The Fishmongers Federation en **The Federation of Fishfriers**, onder andere, zijn overbekend, en worden thans onderling samengesnoerd in den schoot der ambtelijke Commissie der Zeevisscherij. Dat zij er belang aan hechten blijkt uit den naijver met welken hunne wederzijdsche vertegenwoordiging daarin betwist wordt.

Zoo gaat het ook in Nederland, waar de visscherijcentralen op denzelfden grondslag werkzaam zijn, en den spoorslag gegeven hebben aan den opbloei van het beroepsleven, tot in de geringste vertakkingen der gansche nijverheid.

Wij zouden nog stichtende voorbeelden uit Duitschland en Frankrijk kunnen aanhalen. Doch gaan wij liever te school bij onze landsgenooten uit den middenstand, van welken de beoefenaars der Belgische visscherij en vischhandel in hunne overgrootste meerderheid deel uit maken. Uit het verzoeken van beweegredenen van een wetsvoorstel op de beroepsorganisatie van Ambachten en Neringen den 7 April 1936 in de Kamer van Volksvertegenwoordigers ingediend, lichten wij de volgende bijzonderheden :

« Niet min dan 45 beroepsbonden omvatten 916 plaatselijke of gewestelijke vereenigingen. Op interprofessioneel gebied, werden 695 plaatselijke groepeerings opgericht, waarvan 435 voor algemeene sociale werking en 260 voor technische werking. Wat betreft de Kamers van Ambachten en Neringen, er bestaan er negen, met 976 afgevaardigden, die ongeveer 150 verschillende ambachten en neringen vertegenwoordigen. »

Waar zijn in deze opsomming de beroepsbonden en verbonden der visscherij en vischhandel? Wij kennen enkel het Brusselsch Verbond der Vischhandelaren. Welke is het aandeel van visscherij en vischhandel in de instellingen opgericht door het K.B. van 24 Januari 1928 op de Kamers van Ambachten en Neringen? Wij kennen ze evenmin. De provinciale Kamer van Ambachten en Neringen voldoet overigens niet aan de eigenaardige beroepsvereischen der visscherijnijverheden. Buiten den Hoogen raad der Zeevisscherij, hebben hunne uiteenloopende en veelvuldige belangen geen ambtelijk onderdak, en hunne vertegenwoordiging in dezen raad beantwoordt niet aan de huidige opvatting der beroepsorganisaties.

Voorzeker, levert dit vraagstuk een tastbaar en dadelijk belang op, als men de schikkingen nagaat van het wetsontwerp

hooger aangeduid, dat noch min noch meer betracht dan de erkenning der beroepsverenigingen, als wettelijk orgaan van het vak, behebt met eigen initiatief en wetgevende macht.

Kortteidshalve beperken wij er ons bij de voorwaarden aan te wijzen, vereischt voor de uitoefening dezer voorrechten, dit om te doen uitschijnen hoever de visscherij- en vischhandelsverenigingen verwijderd zijn van de taak tot dewelke zij, in een nakende toekomst, geroepen worden.

Het wetvoorstel is slechts toepasselijk op de federaties, met andere woorden, op de bonden samengesteld uit plaatselijke of gewestelijke verenigingen, die een algemeen beroepsbelang vertegenwoordigen, de rechtspersoonlijkheid genieten, werkzaam zijn voor de beroepsbelangen der leden, regelmatig erkende standregelen bezitten en lid zijn van de Kamer van Ambachten en Neringen der provincie.

De erkende beroepsfederatie is bevoegd om aan de Regeering beroepsverordeningen voor te stellen, in verband met de volgende voorwerpen :

- 1° inrichting van het leerlingwezen en van de beroepsvolmaking,
- 2° voorwaarden van toelating van beoefening van het beroep in het opzicht der bekwaamheid,
- 3° opmaking der regelen van eerlijke mededinging,
- 4° instelling en werking a) van scheidsgerechten van beroeps-geschillen,
b) van paritaire gerechten,
- 5° sluiting van gezamenlijke arbeidsovereenkomsten,
- 6° inrichting en werking van alle instellingen van voorzorg en verzekering.

De beroepsverordeningen, door de erkende federatie aangenomen, hebben kracht van wet, mits de pleegvormen te vervullen voorgeschreven door een koninklijk besluit van 13 Januari 1935.

Om maar een voorbeeld aan te halen, hebben wij, tijdens de laatste haringvisscherij, niet ondervonden hoe noodig het is dat een regeling kunne getroffen worden door de beroepsvereniging zelf ? Is hetzelfde niet waar ten opzichte van den vischin-en uitvoer en de bevoorrading van het binnenland ? Daarom, meenen wij aan het Congres te mogen voorstellen dat, in den schoot van elke beroepsvereniging voor visscherij of vischhandel, de federatieve inrichting van het bedrijf ter studie gelegd worde, met het oog op de ambtelijke verplichtingen en voorrechten die haar te wachten staan.